

प्रवृत्तौ पारतन्त्र्यमुक्त्वा संयोगवियोगयोरप्याह यथेति क्रीडोपस्कराणां क्रीडासाधनानाम् ॥ ४१ ॥ ईश्वराधीनत्वान्नशोकः कार्य इत्युक्तम् लोकतत्वे च विचार्यमाणे निर्विषयो यं शोक इत्याह यद्यदिलोकं जनं ध्रुवं जीवरूपेण अध्रुवं देहरूपेण न चेति न ध्रुवं नाप्यध्रुवं शुद्धब्रह्मरूपेण अनिर्वचनीयत्वेन वा उभयं वाचिज्जडांशतः सर्वथा चतुर्ष्वपि पक्षेषु ते पित्रादयो न शोच्याः स्नेहादन्यत्र स्नेह एव केवलं शोकहेतुः स चाज्ञानमूल इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ तस्मान्मां विना कथं ते वर्त्तेरन्निति मनसा वैक्लव्यं च व्याकुलतां त्यज ॥ ४३ ॥ तत्र त्वद्देहतस्तेषां वृत्तिरेव तावन्नास्तीत्याह कालो गुणक्षोभकः कर्मजन्मनिमित्तम् गुणा उपादानम् तदधीनः पांचभौतिकः जडः तद्विभागेनाशवांश्च सर्पग्रस्तः अजगरगिलितो यथान्यं न रक्षति तद्वत् ॥ ४४ ॥ ईश्वरेण विहिता वृत्तिः

यथा क्रीडोपस्कराणां संयोगविगमाविह ॥ इच्छया क्रीडितुः स्यातां तथैव शोच्छयानृणाम् ॥ ४१ ॥ यन्मन्यसे ध्रुवं लोकमध्रुवं वानचोभयम् ॥ सर्वथानहि शोच्यास्ते स्नेहादन्यत्र मोहजात् ॥ ४२ ॥ तस्माज्जल्यंगवैक्लव्यमज्ञानकृतमात्मनः ॥ कथं त्वनाथाः रूपणा वर्त्तेरन्वनमाश्रिताः ॥ ४३ ॥ कालकर्मगुणाधीनो देहोऽयं पांचभौतिकः ॥ कथमन्यांस्तु गोपायेत्सर्पग्रस्तो यथा परम् ॥ ४४ ॥ अहस्तानि सहस्तानामपदानि चतुष्पदाम् ॥ फल्गूनि तत्र महतां जीवो जीवस्य जीवनम् ॥ ४५ ॥ तदिदं भगवान् राजन्नेक आत्मात्मनां स्वदृक् ॥ अंतरोऽनंतरोभाति पश्यतं माययोरुधा ॥ ४६ ॥ सोऽयमद्य महाराज भगवान्भूतभावनः ॥ कालरूपोऽवतीर्णोऽस्यामभवाय सुरद्विषाम् ॥ ४७ ॥ निष्पादितं देवकृत्यमवशेषं प्रतीक्षते ॥ तावद्यूयमवेक्षध्वं भवेद्यावदिहेश्वरः ॥ ४८ ॥

अहस्तानि पश्वादीनि अपदानि तृणादीनि तत्र तेष्वहस्तादिष्वपि फल्गूनि अल्पानि एवं जीवः सर्वोऽपि जीवस्य सर्वस्य जीवनं जीविका एतेनैव सर्वतो मृत्युया सत्वं चोक्तम् ॥ ४५ ॥ मोहनिवृत्त्यर्थं द्वैतस्यावस्तुत्वमाह तदिदं महस्तसहस्तादिरूपं जगत् स्वदृक् भगवानेव न ततः पृथक् सचैक एव न तु नाना ननु स जातीयविजातीयभेदे प्रत्यक्षे कुत एतत्तत्राह आत्मनां भोक्तृणामात्मास्वरूपम् अतो न स जातीयभेदः अंतरोऽनंतरश्च अंतर्बहिश्च भोक्तृभोग्यरूपश्च भाति अतो न वा विजातीयभेदोऽपि एकः कथं तथा प्रतीयते अत आह मायया बहुधा तं पश्येति ॥ ४६ ॥ कासावस्तीदृशो महामायावी द्वारकायामित्याह सोऽयमिति अस्यां भूम्याम् अभवाय नाशाय ॥ ४७ ॥ तर्हि श्रीकृष्णोऽत्रास्तीत्यत्रैवास्थां माकृथा इत्याह तच्च देवानां कार्यं तेन निष्पादितम् केवलमवशेषं प्रतीक्षते यदु कुलक्षयमिति हृदि स्थम् ततो निजं धाम यास्यति ततो यूयमपि गच्छतेत्यर्थः तच्च भूतमपि विदुरवदेवनावर्णयत् ॥ ४८ ॥